

Publicerad 2006-05-06 19:55 av armageddon

En liten obetydlig text till alla som blivit lämnade. Alla som vet hur sveket bränner en i ansiktet, och alla som tvingas leva i skuggan av den livslögn man så länge trott på.

pappa

Pappa,

Jag minns en gång när du sa.

Att du skulle hoppa från en bro,

Offra ditt liv

För mig.

Men nu i efterhand har jag förstått,

Att där i soffan,

kunde du säga vad som helst.

Jag satt med hakan stött mot knäna.

På den tiden man fortfarande

Vågade drömma.

Och utanför vår tvåa

Var natten kallare än vanligt.

Mörkare än vanligt.

Men det märkte bara du.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren armageddon med Poeter.se id #8294 innehar upphovsrätten